

SAMI

Dino Virgjli

Nobene pesmi v tisti hoji brez počitka,
ko se je delala senca pod kolesi,
ko si hodil vštric kot prijatelj.
Nobene pesmi ob žetvi tam doli pri svetem Petru,
ko je s soncem odprta njiva v ozadju
ali se orje živa zemlja z rokami.

Smo najprvo Furlanija in nič drugega!...

Kdo kliče? Kri utripa ko gnojna rana...
Mati, ne joči, pusti, da grem,
oče, počakaj za hip na pragu,
kakor prvič naj te poljubim, draga,
pod stebriščem na dvorišču...
Solze in senco molka v očeh...

NJEGOVI TOVARISI

Lelo Cjanton

Rdeče lise stopajo v štacuno
z žalostnimi oknicami
in se sklanjajo na pulte
in na orodje, v kote nametano,
tjavdan na kupe —
kakor ta, ki trpi.

Spomnili so se delavci na starca,
tovariši njegovi,
nihče ni med pogrebom ostal na delu:
ne tečejo jermeni danes,
— ki tekli vse dni so veseli —
in tudi stroji so bolj črni...
Umrl je Sandri Micut!